

Riseberga birketing den 30 November 1658

Lod Volff Raun giffue til kiende, och For alle Vitterligt giøre, att løffuerdagen som Var den 27 N o v e m b r om Morgonen tillig Ved 8 slet Haffuer Nogle Mordishe Menisher Closteret Anfalden, och Effter at de paa Mordishe Viiiss med mig Vdj Lagoorden , Haffde Handlet, Ere de indgangen paa Closteret, dørene, kister, och shrin, sønderslaget, Bort Røffuet mit godts och forgriffue (*tillgrep?*) Vere Sig aff guld, perler, sølff, Messing, Koober, Tin, sampt alle min Hustrus och børns gongkleder, aff Silche, Fløjell och Anden Slags Tøy saauelsom och senge Kleder, dyner, lagen, puder och alt Andet Vere sig Vlden eller linen som her iche udj støcheuiss kand opRegnis, paa En deell aff samme godts Nemblig en stor sølff kande stod Hans greffuelige Naadis Corfedts Vldfeldts Naff(n), Huorfor alle och En Huer som Noget aff samme godts kunde Fore komme aduaris (*åtvarnas*) och Venligen ombedis, at de det Ville til kiende giffue.

På nutida svenska:

Volff Raun lät tillkänna, och för alla göra bekant, att lördagen som var den 27 november tidigt på morgonen vid åttatiden, har några mordiska människor helt enkelt (?) anfallit Closteret. Och efter att de mig på mordiskt vis (*brutalt*) vid ladugården hade behandlat, har de gått in på Closteret och slagit sönder dörrarna, kistor och skrin, bortrövat mina ägodelar och tillgripit saker av guld, pärlor, silver, mässing, koppar och tenn, samt alla min hustrus och barns gångkläder av silke, sammet(?) och annat slags tyg, såväl som sängkläder; dynor, lakan, huvudkuddar och allt annat, både av ylle och linne, som icke här i detalj kan räknas upp. På en del av samma saker, nämligen en stor silverkanna, stod Hans Grevliga Nådes Corfedts Vlfeldts namn. Därför åtvarnas alla och envar, som skulle kunna påträffa någon av dessa saker, och vänligen ombedes att det tillkännagiva.

Kommentar: En vecka efter det mislyckade försöket att överfalla Vulf Ravn slog man alltså till. Vulf Ravn skadades ganska svårt, men överlevde. Hans redogörelse är kortfattad, och säkert skriven i Gråmanstorps prästgård, där kyrkoherde Niels Jacobssen Sandby efter hans flykt dit tog emot honom och såg till att han fick vård. I prästgården stannade Vulf Ravn en längre tid, och det påstås att han då hade en egen bänkplats i Gråmanstorps kyrka. - Nästan tjugo år senare, under Skånska kriget 1676 - 1679, tog Lene Gyldenstjerne sin tillflykt hos Niels Jacobssen Sandby efter ett snapphaneöverfall på Bjersgård. Hon stannade i prästgården i två och ett halvt år, och dog där kort före fredsslutet 1679.